

Jel és csoda

Köszöntés: „Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé! Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája. Menjetek be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre (Zsolt 100).” Ámen.

Gyülekező ének: 318. dicséret: „Jer mindnyájan örüljünk!”

Fennálló ének: 325. dicséret 1. verse: „Szívünk vígsággal ma bétölt...”

Fő ének: 325. dicséret 2-4. versei : „Meggzáná Isten estünket...”

Előfohász: „Irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen, akiket az Atya Isten szeretett, és a Jézus Krisztus megtartott (Júd 1-2).” Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 1. fejezet, 18-25.versei: *„Jézus Krisztus születése pedig így történt: Mikor anyja, Mária már jegyese volt Józsefnek, de még nem keltek egybe, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. Férje, József, aki igaz ember volt, és nem akarta őt szégyenbe hozni, elhatározta, hogy titokban elbocsátja. Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnak nevezik majd” – ami azt jelenti: Velünk az Isten. József pedig, amikor felébredt álmából, úgy tett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki, és feleségül vette őt, de nem érintette addig, amíg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.”*

Előima: Dicsőséges menny Ura, mindannyiunk Édesatyja! A föld embere szerte a világon Téged szólít meg, hogy megköszönje, földi szállásra cserélted a dicsőségnek helyét és irántunk égő szereteted ma sem húlt ki, hanem utánunk eped és bennünket keres. Jöjj Urunk és hagyd ott a betlehemi istállót. Szívünk kész, hogy drága mennyei vendég nálunk szállj, bűnünktől ne iszonyodjál. Köszönjük, hogy ezen a napon mindenki látja, hogy mit szántál neki, nem tartózkodik otthon senki, mert látni akarja, kézzel foghatóvá akarja tenni, itt ebben a közösségben, Te magad vagy a szeretet. Urunk, hová is mehetnénk? Hiszen Tenálad van az örök életnek beszéde. Adj meg ma nekünk mindent, ami arra szükséges, hogy életünk szent legyen. Építsd fel bennünk országodat, és ejts

rabul bennünket hívó szemeddel, hogy Melletted meggyökerezzen életünk. Ma mindenki arra keresi a választ, hogy Téged mi indított arra, hogy kincset lelj bennünk és szolgálj felénk? Mi indított arra, hogy hitet keress a földön és benne az én életemben? Bűnös emberek vagyunk, de kérünk, hogy Te taníts bennünket ma is. Köszönjük, hogy mindenki Istene lettél, még annak is, Akinek egyáltalán nem kellettél. Vedd el félelmeinket, nyomorúságainkat, aggodalmainkat, nehezteléseinket és nyisd meg előttünk a mennyország kapuját. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 325. dicséret 5. verse: „Légyek benned, te énbennem...”

Textus: Lukács evangéliuma 2. rész, 12.16. versei: *„A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. [...] Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket.”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Előző gyülekezetünk egyházközségi iskola egyik volt diákjának a bizonyágtétele a karácsonyt megelőző csendesnapon így hangzott: „Miért nem kérek ezen az éven semmit karácsonyra? Azért, mert a csokit meg eszem, nem tartós ajándék. A tárgyakat belepi a por a szekrényem tetején, nem tartós ajándékok. De van valami, ami sokkal nagyobb minden ajándéknál, a barátság. Ez egy kicsi és nagy ajándék egyben, mert egy életen át tarthat, ha mi is akarjuk. Ez legyen a mi karácsonyi ajándékunk.” (Czmorik Patrik) Isten egy életen át tartó kapcsolatot akar ápolni az emberrel. Ennek első jele a megtalálás öröme. Heuréka! Megvan a megoldás! Kiáltották hangosan és magabiztosan feltalálóiink, amikor valamilyen kísérlet nyomán egy újabb felfedezésre bukkantak megkönnyítve ezzel a mindenkori ember életét.

A megtalálás öröme központi témát foglal el Lukács evangéliumban. Lapozzuk csak fel otthon Lukács evangéliumának 15. fejezetét, ahol az elveszett juh, az elveszett dragma és a tékozló fiú példázatát találjuk, de nagyobb öröm nincs ezekben a történetekben, mint az emberi keresésre adott isteni válasz: a megtalálás öröme. A pásztor, a gazda, aki megtalálta a 100. bányakáját azt

mondja: „Örüljetelem velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat (Lk 15, 6b).” Az asszony, aki gondosan kisöpörte házát, hogy meg legyen az utolsó darabja is fontos fejdíszének így szólítja meg szomszédjait a megtalálás után: „Örüljetelem velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem (Lk 15,9).” Az édesapa, aki odaadta fiának a vagyon ráeső részét, szüntelenül tekintetével fürkészte a távolban gyermekét kereste, és amikor hazajött és bűnbánatot tartott csak ennyit mondott: „Együnk, igyunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott (Lk 15,23c-24).”

Drága testvérem az Úr Jézus Krisztusban! Nem tudom, hogy te mit akarsz megtalálni e karácsonyeste. Nem tudom, hogy mit veszítettél el; mi az, ami elgurult, mi az, ami úgy érzed, hogy már nem tér vissza soha; mi az, amit neked kell rendbe hozni; mi az, amit helyetted nem léphet meg senki; de az biztos, hogy a gyermeki hit ma is megtalálja azt, amit igazán keres, és amit igazán szeret. Kit keresel? Ki hiányzik a te életedből, a te ünnepedből? Ki az, aki nincs ott, ahol Te éppen most vagy? Ki az, aki most nem ül melletted? Ki az, aki most nem áll melletted? Téged már keresett tiszta szívből önmagadért valaki? Téged már önmagadért igazán megtalált és szeretett valaki?

A mi Istenünk első karácsonykor az embert szeretetével kereste. Ma sincs ez másképp. Téged is önmagadért keres az Úr szeretetével. Tudja, hogy olyan sok helyen kutattál. Tudja, hogy mindent bejártál már. Igyekezted. Bevásároltál, megvetted az ajándékokat, kitakarítottál, megsütöttél, feldíszítetted a karácsonyfát, becsomagoltad az ajándékokat, elküldted a karácsonyi üdvözeteket. Rádöbentél, hogy minden karácsony előtt szinte hosszabb és hosszabb lett a listád. De mi legyen? Nem arról van szó, hogy ezt csináljad, vagy ne csináljad, hanem arról, hogy hogyan csináljad? Hogyan fogod megtalálni az örömet, a békét, a nyugalmat ezen az ünnepen?

Először is: Köszönjünk meg mindent ezen az ünnepen, amit kapunk. Hiszen olyan ajándékok birtokába jutunk, amiket mások választottak nekünk. Olyan

ételeket fogunk enni, amiket mások drága kezei készítettek. Fogadjunk mindent hálatelt szívvel. Tegyük boldoggá azok életét, fáradozzunk azon, hogy tiszta szívből megköszönünk mindent egymásnak: férj a feleségnek, feleség a férjnek, gyermek édesanyának, édesapának, befogadott gyermek anyósnak, apósnak, szülők gyermekeiknek, és főleg Istennek, a legnagyobb ajándékozónak, Aki nélkül ma nem ülhetnénk itt.

Másodszor: Keressük az elcsendesedés pillanatát. Karácsonykor mindenütt nagy a nyüzsgés, gyermekek, rokonok a kilincset adják egymásnak. A konyhában nem lehet megfordulni. Körbe vagyunk véve tömeggel és zajjal. A csendességünket ilyenkor is végezzük el. Még ha csak 10 perc önmagunk lelkének. Csak a csend, amiben megszólal Isten Igéje és előjön a Te mély válaszod imádságban. Gondolatok, könnyek, örömök, amiket átéltél és át akarsz élni. Hagyj magadnak időt az Úrral.

Harmadik: Imádkozz a lehetőségekért. Imádkozz azért, hogy ugyan olyan örömet nyújts szeretteidnek és az idegeneknek is, mint amelyet nyújtott a betlehemi jászolban született gyermek. Válgj jellé, hogy mások csodájára járjanak életedbe. Légy ajándékul azoknak, akik várnak Rád. Légy őszinte társsá ott, ahol társtalanság, magány és lelki didergés van. Oszd meg kenyeredet az éhezővel, és jobb íze lesz. Mutass jó példát gyermekeidnek, beszéljess vele, ne seperd a problémát a némaság burkába. Könyörülj meg ezen a világon mindenkin, aki felé mások nem tanúsítottak könyörületet.

Negyedik: Hagyd el a gondokat. Ne panaszkodj és ne aggodalmaskodj, mert valami akkor mindez megrontja a bensőséges közösséget. Lehet, hogy ezen az ünnepen is valami nem sikerül. Valamelyik tervedből füstbe ment terv lesz. Valaki talán megsért. Odaég az étel. Elromlik a fűtés. Akár mi is lesz az, hagyd a bút, a bánatot, hagyd el a panaszt és a szavak cséplését. Nézd azokat a dolgokat, amik nem romlandóak, sőt romolhatatlan dicsőséget szereznek nekünk Jézus Krisztus által. Tekints szeretteidre, akikért nem adtál ki pénzt, és mégis ott

világítanak Jézus által kicsiny kis fényükkel melletted. Tekints azokra a dolgokra és ajándékokra, amik megvehetetlenek, és mégis te a birtokukban vagy. Tekints mindenedre és közben ne tartsd a tárgyaidat és azokat, akik melletted vannak, természetesnek az életedben.

Végül pedig vegyünk elő közösen a családi asztalnál a karácsonyi történetet és örvendezzünk, hogy bennünket is megtaláltak. Nézzük meg újból Jézus történetét. Olvassuk el és olvassuk fel hangosan. Olvassuk nyitott szívvel és köszönjük meg Istennek, hogy bennünket keres. Hogy ma is van igazi okunk, amiért a mi ünnepünk is örömteljes, áldott, boldog és szeretetteljes lehet. Még akkor is, ha fájdalmat, veszteséget és nélkülözést érzünk.

A jel számunkra is, drága testvérek, úgy mint a pásztorok és a napkeleti bölcsek számára is, a jászolban fekvő kisgyermek, akiből férfi nőtt, és aki Isten szeretetével el ment egészen a Golgotai keresztinger és érted. Ez az Ő karácsonyi ajándéka nekünk. Kérdezzétek meg magatokat, Isten által keresett és Ő általa megtalált egyének vagyunk, drága pozsonyiak: „Valami „tönkre teheti“ még a mi karácsonyi ünnepünket?” és válaszoljatok önmagatokban erre a kérdésre. Mi a Jézus által megtalált gyermek életének a célja? „Jézus szól: világíts szép ékesen, Mint a kicsi lámpa, tisztán fényesen! E bűnös világnak sötét éjjelén, Ki-ki világítson a maga helyén! Jézus szól: világíts, érettem égj! Világosságomnak a visszfénye légy! Tudja Ő: a földnek sötét éjjelén, Ki világít híven a maga helyén! Jézus szól: világíts magad körül! Lásd, a bűnbe, éjbe mennyi szív merül! Boldog az a lámpa, mely kicsinyke kört, Hová Isten tette, fényével betölt.” Ámen.

Utóima:

„Ne féljétek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában (Lk 2,10b-11).“

„Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott (Lk 2,15).“

„Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad (Ézs 60,2).“

„Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért! Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük? A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart! A bálványok ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai. Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak. Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak. Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon. Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik és mindazok, akik bennük bíznak. Izráel, az Úrban bizzál! Segítséged és pajzsod ő. Áron háza, az Úrban bizzál! Segítséged és pajzsod ő. Akik félték az Urat, az Úrban bízzatok! Segítségetek és pajzsotok ő. Gondol ránk az Úr, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát. Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. Szaporítson meg titeket az Úr, titeket és fiaitokat! Áldjon meg titeket az Úr, aki az eget és a földet alkotta! Az egek az Úr egei, de a földet az embereknek adta. Nem a halottak dicsérik az Urat, nem azok, akik a csend honába tértek, hanem mi, mi áldjuk az Urat most és mindörökké. Dicsérjétek az Urat (Zsolt 115)!“

„De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk. Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atyám!“ ⁷Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is (Gal 4, 4-7).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Mint gyermekeimhez szólok: viszonzásul tárjátok ki ti is szívetekeket (IIK 6,13)!“

Áldás: „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet (IVMóz 6,24-26).“

Záró ének: 313. dicséret: „Dicsérd Istent, keresztyénség...”